

Europeiska unionens officiella tidning

C 274

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

21 september 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2013/C 274/01	Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 260, 7.9.2013	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDE

Domstolen

2013/C 274/02	Mål C-296/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bayerisches Verwaltungsgericht München (Tyskland) den 28 maj 2013 — RWE AG mot Freistaat Bayern	2
2013/C 274/03	Mål C-328/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Tyskland) den 17 juni 2013 — Österreichischer Gewerkschaftsbund mot Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmungen	2
2013/C 274/04	Mål C-329/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängigen Verwaltungssenat Wien (Österrike) den 17 juni 2013 — Ferdinand Stefan	2

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 274/05	Mål C-332/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 19 juni 2013 — Ferenc Weigl mot Nemzeti Innovációs Hivatal	3
2013/C 274/06	Mål C-347/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 25 juni 2013 — Erich Pickert mot Condor Flugdienst GmbH	3
2013/C 274/07	Mål C-349/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 25 juni 2013 — Minister Finansów mot Oil Trading Poland sp. z.o.o. i Stettin	4
2013/C 274/08	Mål C-353/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 27 juni 2013 — Jürgen Hein, Hjördis Hein mot Condor Flugdienst GmbH	4
2013/C 274/09	Mål C-357/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Polen) den 27 juni 2013 — Drukarnia Multipress Sp. z. o.o. in Krakau mot Minister Finansów	5
2013/C 274/10	Mål C-359/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 27 juni 2013 — Babette Martens mot Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen	5
2013/C 274/11	Mål C-365/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 1 juli 2013 — Ordre des architectes mot État belge	6
2013/C 274/12	Mål C-375/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 3 juli 2013 — Harald Kolassa mot Barclays Bank PLC	6
2013/C 274/13	Mål C-377/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 3 juli 2013 — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA mot Autoridade Tributária e Aduaniera	8
2013/C 274/14	Mål C-382/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 4 juli 2013 — C.E. Franzen m.fl. mot Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)	8
2013/C 274/15	Mål C-384/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 5 juli 2013 — Estación de Servicio Pozuelo 4 mot GALP Energía España	9
2013/C 274/16	Mål C-387/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 8 juli 2013 — VAEX Varkens- en Veehandel mot Productschap Vee en Vlees	9
2013/C 274/17	Mål C-393/13 P: Överklagande ingett den 11 juli 2013 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 april 2013 i mål T-304/11, Alumina d.o.o. mot rådet och kommissionen	10
2013/C 274/18	Mål C-395/13: Talan väckt den 12 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	10
2013/C 274/19	Mål C-397/13 P: Överklagande ingett den 15 juli 2013 av Simone Gbagbo av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 25 april 2013 i mål T-119/11, Gbagbo mot rådet	11

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 274/20	Mål C-398/13 P: Överklagande ingett den 12 juli 2013 av Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 25 april 2013 i mål T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mot kommissionen, rådet och Europaparlamentet	12
2013/C 274/21	Mål C-399/13 P: Överklagande ingett den 11 juli 2013 av Stichting Corporate Europe Observatory av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 7 juni 2013 i mål T-93/11, Stichting Corporate Europe Observatory mot Europeiska kommissionen	13
2013/C 274/22	Mål C-400/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16 juli 2013 — Sophia Marie Nicole Sanders företrädd genom Marianne Sanders mot David Verhaegen	13
2013/C 274/23	Mål C-402/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Anotato Dikastirio Kyprou (Cypern) den 16 juli 2013 — Cypra Limited mot Republiken Cypern	13
2013/C 274/24	Mål C-403/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland (Irland) den 16 juli 2013 — Lisa Kelly mot Minister for Social Protection	14
2013/C 274/25	Mål C-404/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 16 juli 2013 — ClientEarth mot Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs	14
2013/C 274/26	Mål C-408/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 18 juli 2013 — Barbara Huber mot Manfred Huber	15
2013/C 274/27	Mål C-409/13: Talan väckt den 18 juli 2013 — Europeiska unionens råd mot Europeiska kommissionen	15
2013/C 274/28	Mål C-415/13 P: Överklagande ingett den 22 juli 2013 av Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 maj 2013 i mål T-19/12, Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	16
2013/C 274/29	Mål C-425/13: Talan väckt den 24 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd	17
Tribunalen		
2013/C 274/30	Mål T-363/13: Talan väckt den 10 juli 2013 — Harper Hygienics mot harmoniseringsbyrån — Clinique Laboratories (CLEANIC intimate)	18
2013/C 274/31	Mål T-370/13: Talan väckt den 17 juli 2013 — Gemeente Eindhoven mot kommissionen	18
2013/C 274/32	Mål T-374/13: Talan väckt den 17 juli 2013 — Moonlight mot harmoniseringsbyrån — Lampenwelt (Moon)	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 274/33	Mål T-381/13: Talan väckt den 24 juli 2013 — Perfetti Van Melle mot harmoniseringsbyrån (DAISY)	20
2013/C 274/34	Mål T-382/13: Talan väckt den 24 juli 2013 — Perfetti Van Melle mot harmoniseringsbyrån (MARGARITAS)	20
2013/C 274/35	Mål T-387/13: Talan väckt den 26 juli 2013 — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia mot harmoniseringsbyrån	21
2013/C 274/36	Mål T-393/13: Talan väckt den 1 augusti 2013 — SolarWorld och Solsonica mot kommissionen ...	21
2013/C 274/37	Mål T-394/13: Talan väckt den 2 augusti 2013 — Photo USA Electronic Graphic mot rådet	22
2013/C 274/38	Mål T-395/13: Talan väckt den 31 juli 2013 — Miettinen mot rådet	23
2013/C 274/39	Mål T-396/13: Talan väckt den 30 juli 2013 — Franko Dosen mot harmoniseringsbyrån — Gramm (Nano-Pad)	23
2013/C 274/40	Mål T-398/13: Talan väckt den 2 augusti 2013 — TVR Automotive Ltd mot harmoniseringsbyrån — TVR Italia	24
2013/C 274/41	Mål T-404/13: Talan väckt den 8 augusti 2013 — NIIT Insurance Technologies mot harmoniseringsbyrån (SUBSCRIBE)	24
2013/C 274/42	Mål T-411/13: Talan väckt den 5 augusti 2013 — T & L Sugars och Sidul Açúcares mot kommissionen	25
2013/C 274/43	Mål T-412/13: Talan väckt den 9 augusti 2013 — Chin Haur Indonesia mot rådet	27
2013/C 274/44	Mål T-413/13: Talan väckt den 9 augusti 2013 — City Cycle Industries mot rådet	28
Personaldomstolen		
2013/C 274/45	Mål F-56/13: Talan väckt den 6 juni 2013 — ZZ mot kommissionen	29
2013/C 274/46	Mål F-60/13: Talan väckt den 26 april 2013 — ZZ mot kommissionen	29
2013/C 274/47	Mål F-61/13: Talan väckt den 25 juni 2013 — ZZ m.fl. mot EIB	29
2013/C 274/48	Mål F-64/13: Talan väckt den 28 juni 2013 — ZZ mot domstolen	30
2013/C 274/49	Mål F-66/13: Talan väckt den 4 juli 2013 — ZZ mot Europol	30
2013/C 274/50	Mål F-67/13: Talan väckt den 8 juli 2013 — ZZ mot Europol	31

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2013/C 274/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 260, 7.9.2013

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 252, 31.8.2013

EUT C 245, 24.8.2013

EUT C 233, 10.8.2013

EUT C 226, 3.8.2013

EUT C 215, 27.7.2013

EUT C 207, 20.7.2013

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bayerisches Verwaltungsgericht München (Tyskland) den 28 maj 2013 — RWE AG mot Freistaat Bayern

(Mål C-296/13)

(2013/C 274/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RWE AG

Motpart: Freistaat Bayern

Målet har genom domstolens beslut av den 25 juli 2013 avskrivits.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Tyskland) den 17 juni 2013 — Österreichischer Gewerkschaftsbund mot Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

(Mål C-328/13)

(2013/C 274/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Motpart: Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Tolkningsfrågor

- a) Ska formuleringen i artikel 3.3 i direktiv 2001/23/EG⁽¹⁾, enligt vilken förvärvaren ska vara bunden av "villkoren" i löpande kollektivavtal "på samma sätt" till dess att avtalets giltighetstid har löpt ut eller ett nytt kollektivavtal har börjat gälla, tolkas så, att denna också omfattar sådana arbetsvillkor som har avtalats i kollektivavtal och som enligt den nationella lagstiftningen, trots att avtalet har sagts upp, ska fortsätta gälla utan tidsbegränsning, så länge som inte ett annat kollektivavtal börjar gälla eller de berörda arbetstagarna har tecknat nya individuella avtal?
- b) Ska artikel 3.3 i direktiv 2001/23/EG tolkas så, att verkan att förvärvaren är bunden av "ett nytt kollektivavtal" också innebär att förvärvaren är bunden av den fortsatta verkan av det kollektivavtal som också har löpt ut i den mening som avses ovan?

(¹) Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, s. 16)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängigen Verwaltungssenat Wien (Österrike) den 17 juni 2013 — Ferdinand Stefan

(Mål C-329/13)

(2013/C 274/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängigen Verwaltungssenat Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ferdinand Stefan

Motpart: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Tolkningsfrågor

1. Beträffande giltigheten av miljöinformationsdirektivet 2003/4/EG: ⁽¹⁾

I enlighet med artikel 267 första meningen b FEUF ställs frågan huruvida hela miljöinformationsdirektivet 2003/4/EG, det vill säga huruvida alla delar i miljöinformationsdirektivet 2003/4/EG, är giltigt, särskilt mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2. Beträffande tolkningen av miljöinformationsdirektivet 2003/4/EG:

Om EU-domstolen besvarar frågan om giltigheten av hela miljöinformationsdirektivet 2003/4/EG eller giltigheten av delar av miljöinformationsdirektivet 2003/4/EG jakande, begärs i enlighet med artikel 267 första meningen a och b FEUF en förklaring av i vilken mån och under vilka förutsättningar bestämmelserna i miljöinformationsdirektivet är förenliga med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och bestämmelserna i artikel 6 FEU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, s. 26).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 19 juni 2013 — Ferenc Weigl mot Nemzeti Innovációs Hivatal

(Mål C-332/13)

(2013/C 274/05)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ferenc Weigl

Motpart: Nemzeti Innovációs Hivatal

Tolkningsfrågor

1. Ska Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna anses vara tillämplig på anställningsförhållanden för regeringstjänstemän och offentliga tjänstemän?
2. Ska artikel 30 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att det skydd mot uppsägning utan saklig grund som där föreskrivs, ska tillämpas även om medlemsstaten inte anser sig bunden av artikel 24 i den reviderade Europeiska sociala stadgan?
3. Om så är fallet, ska artikel 30 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så att en nationell bestämmelse enligt vilken det inte är nödvändigt att informera en regeringstjänsteman vars anställningsförhållande avslutas om skälen för uppsägningen, överensstämmer med begreppet "uppsägning utan saklig grund"?
4. Ska uttrycket "i enlighet med unionsrätten samt nationell lagstiftning och praxis" i artikel 30 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så att medlemsstaten får föreskriva att artikel 30 i stadgan inte ska tillämpas på en viss kategori av personer om deras anställningsförhållande upphör?
5. Beroende på svaret på frågorna 1–3, ska artikel 51.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så att de nationella domstolarna inte ska tillämpa de nationella bestämmelser beträffande regeringstjänstemän som strider mot artikel 30 i denna stadga?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 25 juni 2013 — Erich Pickert mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-347/13)

(2013/C 274/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Erich Pickert

Svarande: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

1. Måste de extraordinära omständigheterna, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordningen ⁽¹⁾, vara direkt hänförliga till den flygning till vilken biljett har bokats?
2. För det fall den första frågan ska besvaras nekande: Hur många tidigare flygningar med det flygplan som skulle användas för den planerade flygningen är relevanta för bedömningen av om det föreligger extraordinära omständigheter? Föreligger en tidsbegränsning vad avser beaktandet av extraordinära omständigheter som inträffar under tidigare flygningar?

Om så är fallet, hur ska denna tidsbegränsning beräknas?

3. För det fall extraordinära omständigheter som inträffat under tidigare flygningar också är relevanta för en senare flygning, måste de rimliga åtgärder som det lufttrafikföretag som utför flygningen ska vidta enligt artikel 5. 3 i förordningen endast syfta till att förhindra extraordinära omständigheter eller måste de även syfta till att förhindra en längre försening?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 25 juni 2013 — Minister Finansów mot Oil Trading Poland sp. z.o.o. i Stettin

(Mål C-349/13)

(2013/C 274/07)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister Finansów

Motpart: Oil Trading Poland sp. z.o.o. i Stettin

Tolkningsfrågor

Ska artikel 3.3 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ⁽¹⁾ samt den motsvarande nu gällande artikel 1.3 [första stycket] a och andra stycket i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG ⁽²⁾ tolkas så, att dessa bestämmelser inte utgör hinder mot att en medlemsstat påför en punktskatt på smörjoljor med KN-nummer 2710 19 71–2710 19 99 som används för andra ändamål än bränsle för uppvärmning eller motorbränsle i enlighet med bestämmelserna om harmoniserad punktskatt på konsumtion av energiprodukter?

⁽¹⁾ EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57

⁽²⁾ EUL L 9, 2009, s. 12

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 27 juni 2013 — Jürgen Hein, Hjördis Hein mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-353/13)

(2013/C 274/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Jürgen Hein, Hjördis Hein

Svarande: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

1. Är ingripande av utomstående som handlar under eget ansvar och på vilka uppgifter anförtrots vilka hör till driften av ett lufttrafikföretag, att anse som extraordinära omständigheter i den mening som avses i artikel 5.3 i förordningen ⁽¹⁾?

2. Om fråga 1 besvaras jakande, har det då betydelse för bedömningen av vem (flygbolag, flygplatsoperatör och så vidare) den utomstående aktören anförtrotts uppgifterna?

det står medlemsstaterna fritt att bestämma huruvida de ska påföra skatt på kapitaltillskott på dessa enheter?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

(¹) EUT L 46, s. 11.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Polen) den 27 juni 2013 — Drukarnia Multipress Sp. z. o.o. in Krakau mot Minister Finansów

(Mål C-357/13)

(2013/C 274/09)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Drukarnia Multipress Sp. z. o.o. i Kraków

Motpart: Minister Finansów

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2.1 b och c i rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (¹) (EUT L 46, s. 11) tolkas så, att ett kommanditaktiebolag ska anses utgöra en kapitalassociation i den mening som avses i denna bestämmelse om det följer av bolagets rättsliga ställning att enbart en del av kapitalet och av delägarna uppfyller de krav som ställs i artikel 2.1 b och c i direktivet?
2. Om den första frågan ska besvaras nekande: Ska artikel 9 i rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EUT L 46, s. 11) tolkas så, att den rätt för medlemsstaterna att inte betrakta de företagsenheter som anges i artikel 2.2 i direktivet som kapitalassociationer som föreskrivs i direktivet innebär att

Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 27 juni 2013 — Babette Martens mot Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen

(Mål C-359/13)

(2013/C 274/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Babette Martens

Motpart: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen

Tolkningsfrågor

- 1A. Ska unionsrätten, närmare bestämt artikel 45 FEUF och artikel 7.2 i förordning nr 1612/68, (¹) tolkas så, att den utgör hinder för att EU-medlemsstaten Nederländerna drar in rätten till studiemedel för studier utanför EU för ett underhållsberättigat myndigt barn till en gränsarbetare — som är medborgare i Nederländerna, är bosatt i Belgien och arbetar delvis i Nederländerna, delvis i Belgien — vid den tidpunkt då gränsarbetet avslutas och verksamhet endast bedrivs i Belgien, på grund av att barnet inte uppfyller villkoret att under minst tre av de sex år som närmast föregick hennes inskrivning vid den berörda läroanstalten ha varit bosatt i Nederländerna?
- 1B. Om fråga 1A besvaras jakande, utgör unionsrätten, såvitt övriga villkor för studiemedel är uppfyllda, hinder för beviljande av studiemedel för en period som är kortare än längden på den studiemedelsberättigande utbildningen?

Om domstolen i sina svar på fråga 1A och 1B kommer fram till att lagstiftningen om fri rörlighet för arbetstagare inte utgör hinder för att under november 2008 – juni 2011, eller under en del av denna period, inte bevilja Babette Martens studiemedel önskar Rechtbank svar på följande fråga:

2. Ska artiklarna 20 och 21 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för att EU-medlemsstaten Nederländerna upphör att betala ut studiemedel för studier vid en läroanstalt i de utomeuropeiska länderna och områdena (Curaçao) — som den studerande hade rätt till eftersom hennes far arbetade som gränsarbetare — på grund av att den studerande inte uppfyller det för varje unionsmedborgare, däribland landets egna medborgare, gällande villkoret att under minst tre av de sex år som närmast föregick hennes inskrivning på utbildningen ha varit bosatt i Nederländerna?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 1 juli 2013 — Ordre des architectes mot État belge

(Mål C-365/13)

(2013/C 274/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ordre des architectes

Svarande: État belge

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 21 och 49 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, enligt vilka varje medlemsstat är skyldig att tillerkänna innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som avses i dessa artiklar tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat, tolkas på så sätt att det inte är tillåtet för en medlemsstat att kräva att en innehavare av ett bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som uppfyller kraven i artikel 46 i direktiv 2005/36 eller av ett utbildningsbevis som avses i artikel 49.1 i det direktivet dessutom, för att kunna registreras som medlem i arkitektsamfundet, ska uppfylla krav avseende yrkespraktik eller erfarenhet som motsvarar

de krav som innehavarna av examensbevis i arkitektur som har utfärdats i den medlemsstaten ska uppfylla efter det att examensbevisen har erhållits?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 3 juli 2013 — Harald Kolassa mot Barclays Bank PLC

(Mål C-375/13)

(2013/C 274/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Harald Kolassa

Svarande: Barclays Bank PLC

Tolkningsfrågor

A. (Artikel 15.1 i förordning (EG) nr 44/2001 (¹) (Bryssel I)):

1. Ska formuleringen "Om talan avser avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, gäller i fråga om behörigheten ... bestämmelserna i detta avsnitt" i artikel 15.1 i förordning nr 44/2001 tolkas så,
 - 1.1 att en kärande, som i egenskap av konsument på sekundärmarknaden förvärvat ett innehavarskulddebrev och nu med stöd av lånevillkoren ställer krav mot emittenten av värdepappret på grund av åsidosättande av den i ansvarsbestämmelserna i prospektet reglerade informations- och kontrollplikten, kan åberopa denna behörighetsbestämmelse, när han eller hon genom ett derivativt fång har förvärvat värdepappret från tredje part har trätt i den ursprungliga lånetecknarens ställe i avtalsförhållandet med emittenten?
 - 1.2 Om fråga 1.1 ska besvaras jakande, kan käranden då också åberopa ovannämnda behörighetsbestämmelse i artikel 15 i förordning nr 44/2001 när den

tredje part från vilken kändanden förvärvat innehavarskuldebrevet först köpt detta för ändamål som kan anses ligga innanför dennes affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, och kändanden alltså förvärvat värdepappret av en icke-konsument?

1.3 Om frågorna 1.1 och 1.2 ska besvaras jakande, kan kändanden då också åberopa ovannämnda behörighetsbestämmelse i artikel 15 i förordning nr 44/2001 när vederbörande själv inte är innehavare av skuldebrevet utan den tredje parten, som inte är konsument, vilken fått i uppdrag att införskaffa värdepappret och att i eget namn och i enlighet med överenskommelse hålla värdepappret för kändandens räkning, och kändanden enbart har en obligationsrättslig rätt att få ut detta värdepapper?

2. Om fråga 1.1 ska besvaras jakande, är då en domstol, som har att pröva avtalsrättsliga krav som grundar sig på ett förvärv av ett lån, också behörig, med stöd av artikel 15.1 i förordning nr 44/2001, att pröva ett skadeståndskrav utanför avtalsförhållanden som uppstått i samband med samma förvärv av lån?

B. (Artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 (Bryssel I)):

1. Ska formuleringen "om talan avser avtal" i artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 tolkas så,

1.1 att en kändande, som på sekundärmarknaden förvärvat ett innehavarskuldebrev och nu med stöd av lånevillkoren ställer krav mot emittenten av värdepappret på grund av åsidosättande av den i ansvarsbestämmelserna i prospektet reglerade informations- och kontrollplikten, kan åberopa denna behörighetsbestämmelse när han eller hon genom ett derivativt fång har förvärvat värdepappret från tredje part har trätt i den ursprungliga lånetecknarens ställe i avtalsförhållandet med emittenten?

1.2 Om fråga 1.1 ska besvaras jakande, kan kändanden då också åberopa ovannämnda behörighetsbestämmelse i artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 när vederbörande själv inte är innehavare av skuldebrevet utan den tredje parten, vilken fått i uppdrag att införskaffa värdepappret och att i eget namn och i enlighet med överenskommelse hålla värdepappret för kändandens räkning, och kändanden enbart har en obligationsrättslig rätt att få ut detta värdepapper?

2. Om fråga 1.1 ska besvaras jakande, är då en domstol, som har att pröva avtalsrättsliga krav som grundar sig på ett förvärv av ett lån, också behörig, med stöd av

artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001, att pröva ett skadeståndskrav utanför avtalsförhållanden som uppstått i samband med samma förvärv av lån?

C. (Artikel 5.3 i förordning nr 44/2001 (Bryssel I)):

1. Omfattar "skadestånd utanför avtalsförhållanden", i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning nr 44/2001, både kapitalmarknadsrättsliga krav som uppkommer i samband med ansvaret i enlighet med prospektet och krav som uppkommer på grund av åsidosättande av skydds- och informationsplikten i samband med emission av innehavarskuldebrev?

1.1 Om fråga 1 ska besvaras jakande, gäller då detta också när en person, som själv inte är innehavare av skuldebrevet utan enbart har en obligationsrättslig rätt gentemot den innehavare som håller värdepappren för den förstnämnde personens räkning, gör gällande dessa krav mot emittenten?

2. Ska formuleringen "den ort där skadan inträffade eller kan inträffa", i artikel 5.3 i förordning nr 44/2001, tolkas så, att den ort där skadan inträffade, när ett värdepapper har förvärvats på grund av avsiktligt felaktig information,

2.1 är den ort där den skadelidande har sitt hemvist och huvuddelen av sin förmögenhet?

2.2 Om fråga 2.1 ska besvaras jakande, gäller då detta också när köpeavtalet och överföringen av värdet kan hävas fram till och med att transaktionen genomförs och nämnda transaktion genomfördes i en annan medlemsstat en viss tid efter att pengarna lämnat den skadelidandes konto?

D. Prövning av behörighetsfrågan, dubbelt relevanta omständigheter

1. Ska den nationella domstolen inom ramen för prövningen av behörighetsfrågan enligt artiklarna 25 och 26 i förordning nr 44/2001 inleda ett detaljerat bevisförande avseende tvistiga omständigheter som är relevanta såväl för den ifrågavarande behörigheten som för avgörandet av huruvida de åberopade kraven kan ställas ("dubbel relevans"), eller ska domstolen i behörighetsfrågan utgå från att kändandens uppgifter är korrekta?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 12, 2001, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitagem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 3 juli 2013 — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA mot Autoridade Tributária e Aduaniera

(Mål C-377/13)

(2013/C 274/13)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitagem Administrativa — CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaniera

Tolkningsfråga

Utgör artiklarna 4.1 c, 4.2 a, 7.1 och 10 a i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303 av den 10 juni 1985, ⁽²⁾ hinder för nationell lagstiftning, såsom lagdekret nr 322-B/2001 av den 14 december 2001 enligt vilket ökning av kapitalet i kapitalbolag — vilka sker genom att aktieägarnas fordringar för accessoriska tjänster som tidigare tillhandahållits bolaget omvandlas till kapital — är föremål för stämpelskatt på åtgärder som vidtas i syfte att öka ett bolags kapital, även i det fallet att tjänsterna tillhandahölls kontant och det tas i beaktande att den 1 juli 1984 var kapitalökningar som gjordes på detta sätt enligt nationell lagstiftning föremål för en stämpelskatt på 2 procent, medan kapitalökningar som gjordes kontant vid samma tidpunkt var undantagna från stämpelskatt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25).

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 om ändring av direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 156, s. 23).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 4 juli 2013 — C.E. Franzen m.fl. mot Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

(Mål C-382/13)

(2013/C 274/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C.E. Franzen, H.D. Giesen, F. van den Berg

Motpart: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Tolkningsfrågor

- 1a. Ska artikel 13.2 a i förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas så, att det räcker med att en medlemsstats invånare som omfattas av förordningens tillämpningsområde under två eller tre dagar per månad utför arbete som anställd i enlighet med ett avtal för extrainsatt personal i en annan medlemsstat, för att vederbörande ska omfattas av anställningsstatens socialförsäkringslagstiftning?
- 1b. Om fråga 1a ska besvaras jakande, gäller då att den berörda personen omfattas av anställningsstatens socialförsäkringslagstiftning såväl under de dagar då arbete utförs som under de dagar då något arbete inte utförs och, i så fall, hur länge fortsätter vederbörande att omfattas av den lagstiftningen efter det sista faktiskt utförda arbetet?
2. Utgör artikel 13.2 a jämförd med artikel 13.1 i förordning nr 1408/71 hinder för att en migrerande arbetstagare på vilken anställningsstatens socialförsäkringslagstiftning är tillämplig, enligt nationella bestämmelser i bosättningsstaten anses omfattas av försäkringen enligt ålderdomslagen i den sistnämnda staten?
- 3a. Ska unionsrätten, och särskilt bestämmelserna om den fria rörligheten för arbetstagare och den fria rörligheten för unionsmedborgare, tolkas så, att den under sådana omständigheter som de som föreligger i de aktuella målen utgör hinder för tillämpningen av en sådan nationell bestämmelse som artikel 6a i ålderdomslagen och barnbidragslagen, som säger att en migrerande arbetstagare som är bosatt i Nederländerna där utestängs från försäkringen enligt ålderdomslagen och barnbidragslagen på grund av att han eller hon uteslutande omfattas av Tysklands socialförsäkringslagstiftning, även när arbetstagaren i Tyskland betraktas som

geringfölig Beschäftigte och därmed är utestängd från försäkringen för Altersrente och saknar rätt till Kindergeld?

3b. Är det av betydelse för svaret på fråga 3a att det fanns en möjlighet att teckna en frivillig försäkring för skydd enligt ålderdomslagen eller att det fanns en möjlighet att begära att Sociale verzekeringsbank skulle sluta en sådan överenskommelse som avses i artikel 17 i förordning nr 1408/71?

(¹) Rådets förordning av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 5 juli 2013 — Estación de Servicio Pozuelo 4 mot GALP Energía España

(Mål C-384/13)

(2013/C 274/15)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L.

Motpart: Galp Energía España S.A.U.

Tolkningsfrågor

1. Kan ett avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, enligt vilket en leverantör av oljeprodukter beviljas en sakrätt, en så kallad byggrätt, som ger leverantören en rätt att inom en tidsperiod på 45 år uppföra en bensinstation och att hyra ut den till markägaren så länge som byggrätten gäller, och som innehåller en exklusiv inköpskyldighet som gäller för samma tidsperiod, anses vara ett avtal av mindre betydelse och därmed falla utanför förbudet i artikel 81.1 EG (nu artikel 101.1 FEUF), huvudsakligen på grund av leverantörens låga marknadsandel (lägre än 3 procent, vilket ska jämföras med den totala marknadsandelen för enbart tre leverantörer, vilken ligger på omkring 70 procent), trots att

löptiden för avtalet är längre än den genomsnittliga löptiden för de avtal som brukar ingås på den berörda marknaden?

2. Om den första frågan ska besvaras nekande och avtalet ska prövas mot bakgrund av förordning nr 1984/83 (¹) och förordning nr 2790/99 (²), kan i sådant fall artikel 12.2 i förordning nr 2790/99, jämförd med artikel 5 a i den förordningen, tolkas på så sätt att avtalet ska anses vara ogiltigt från och med den 31 december 2006, eftersom återförsäljaren inte äger marken och eftersom den återstående löptiden för avtalet översteg fem år den 1 januari 2002?

(¹) Kommissionens förordning (EEG) nr 1983/83 av den 22 juni 1983 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av ensamåterförsäljaravtal (EGT L 173, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 48).

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 2790/1999 av den 22 december 1999 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden (EGT L 336, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 8 juli 2013 — VAEX Varkens- en Veehandel mot Productschap Vee en Vlees

(Mål C-387/13)

(2013/C 274/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VAEX Varkens- en Veehandel

Motpart: Productschap Vee en Vlees

Tolkningsfrågor

1. Utgör den tillämpliga unionsrätten [(¹) (²) (³) (⁴)] i ett sådant fall som aktualiseras i detta mål hinder för

a) utbetalning av det sökta exportbidraget?

b) Frigivande av en säkerhet som har ställts i samband med ansökan om licens?

2. Om en eller båda av dessa frågor besvaras jakande: utgör då unionsrätten hinder för en rättelse i efterhand således att det i efterhand kan avskrivas på licensen och exportbidraget därefter kan utbetalas alternativt att den ställda säkerheten frigges?
3. Om fråga 2 besvaras jakande: är ovannämnda unionsrätt då ogiltig, såtillvida som den inte föreskriver att exportbidraget utbetalas alternativt den ställda säkerheten frigges i ett fall som detta, där licensen använts en dag för tidigt?

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (EUT L 299, s. 1)
- (²) Kommissionens förordning (EG) nr 376/2008 av den 23 april 2008 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter (EUT L 114, s. 3)
- (³) Kommissionens förordning (EG) nr 382/2008 av den 21 april 2008 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn (EUT L 115, s. 10)
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 av den 7 juli 2009 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EUT L 186, s. 1)

Överklagande ingett den 11 juli 2013 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 april 2013 i mål T-304/11, Alumina d.o.o. mot rådet och kommissionen

(Mål C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix och G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Alumina d.o.o., Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden vid tribunalen att ersätta rättegångskostnaderna i överklagandeförfarandet samt de rättegångskostnader som har samband med förfarandet vid tribunalen

Grunder och huvudargument

Rådet åberopar en enda grund till stöd för sitt överklagande av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 april 2013 i mål T-304/11. Genom denna dom ogiltigförklarade tribunalen rådets genomförandeförordning (EU) nr 464/2011 av den 11 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina. (¹)

Rådet hävdar att tribunalen gjort en felaktig tolkning av begreppet "försäljningar vid normal handel" i den mening som avses i artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen. (²) Rådet hävdarsärskilt att försäljningar får genomföras "vid normal handel" även om säljaren har ökat försäljningspriset med ett tillägg för att täcka risken vid utebliven betalning eller försenad betalning.

Enligt rådet, är tribunalens motsatta tolkning, dessutom oförenlig med rättssäkerhetsprincipen.

(¹) EUT C 125, p. 1.

(²) Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT C 343, s. 51).

Talan väckt den 12 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-395/13)

(2013/C 274/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och E. Manhaeve)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3 och 4 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽¹⁾, genom att inte säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse i 57 tätorter med fler än 2 000 personekvivalenter samlas upp och renas, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har genom sin talan gjort gällande att Konungariket Belgien inte har genomfört rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse på ett riktigt sätt i 57 tätorter.

Enligt artiklarna 3.1 och 4.1 i direktiv 91/271/EEG ska det för tätorter med mellan 2 000 och 10 000 personekvivalenter, senast den 31 december 2005, finnas ledningsnät för att ta hand om avloppsvatten.

Beträffande rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, är medlemsstaterna enligt artikel 4.1 i direktiv 91/271 skyldiga att säkerställa att avloppsvatten som leds in i ledningsnät före utsläpp undergår sekundär rening eller motsvarande rening.

Genom de kontrollförfaranden som fastställs i bilaga 1 D till direktivet, är det möjligt att kontrollera om utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse överensstämmer med direktivets bestämmelser om utsläpp av avloppsvatten.

⁽¹⁾ EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93.

Överklagande ingett den 15 juli 2013 av Simone Gbagbo av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 25 april 2013 i mål T-119/11, Gbagbo mot rådet

(Mål C-397/13 P)

(2013/C 274/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Simone Gbagbo (ombud: J.-C. Tchikaya, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Republiken Elfenbenskusten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Simone Gbagbos talan kan upptas till sakprövning och bifalla den,
- upphäva den överklagade domen,

— ogiltigförklara rådets beslut 2011/18/Gusp av den 14 januari 2011 om ändring av rådets beslut 2010/656/Gusp, ⁽¹⁾ rådets förordning (EU) nr 25/2011 av den 14 januari 2011 om ändring av förordning (EG) nr 560/2005, ⁽²⁾ rådets beslut 2011/221/Gusp av den 6 april 2011 om ändring av beslut 2010/656/Gusp om förlängning av restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten, ⁽³⁾ rådets förordning (EU) nr 330/2011 av den 6 april 2011 om ändring av förordning (EG) nr 560/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten ⁽⁴⁾, i den mån de berör klaganden

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar två grunder till stöd för sitt överklagande.

Klaganden lägger för det första tribunalen till last att inte ha bifallit hennes talan såvitt avser grunden om bristande motivering. Klaganden kritiserar tribunalen för att ha slagit fast att rådet gett en tillräcklig motivering, trots att det omstridda beslutet endast motiverades av Simone Gbagbos ställning som "ordförande för FPI-gruppen i nationalförsamlingen".

För det andra anser klaganden att tribunalen gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Enligt klaganden är påståendena om hindrande av freds- och försoningsprocessen samt offentlig uppmaning till hat och våld materiellt oriktiga. Någon bevisning har inte heller lagts fram för dessa påståenden.

⁽¹⁾ EUT L 11, s. 36

⁽²⁾ EUT L 11, s. 1

⁽³⁾ EUT L 93, s. 20

⁽⁴⁾ EUT L 93, s. 10

Överklagande ingett den 12 juli 2013 av Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 25 april 2013 i mål T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mot kommissionen, rådet och Europaparlamentet

(Mål C-398/13 P)

(2013/C 274/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesese, Allen Kooneeluisie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (ombud: H. Viaene och J. Bouckaert, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd och Europaparlamentet

Yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, fastställa att förordning nr 1007/2009 ⁽¹⁾ är rättsstridig och att den inte ska tillämpas, i enlighet med artikel 277 FEUF, samt ogiltigförklara förordning nr 737/2010, ⁽²⁾ i enlighet med artikel 263 FEUF, om domstolen skulle anse att de villkor som krävs för den ska kunna avgöra målet i sak i den del det rör ogiltigförklaring av den angripna förordningen är uppfyllda,
- alternativt upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta klagandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klagandena har till stöd för överklagandet gjort gällande följande två grunder: 1) Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 95 EG och 2) Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av principer om grundläggande rättigheter.

Till utveckling av den första grunden har klagandena anfört följande. Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att inte pröva huruvida villkoren för att använda artikel 95 EG som rättslig grund var uppfyllda vid den i målet aktuella tidpunkten. Det är när kommissionen lägger fram sitt förslag som villkoren för att använda artikel 95 EG som rättslig grund måste vara uppfyllda. En brist avseende villkoren för att använda artikel 95 EG som rättslig grund kan inte avhjälpas i samband med domstolsprövningen. Tribunalen har även gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att tillämpa fel kriterium när den prövade huruvida skillnaderna mellan de nationella bestämmelser som reglerar handeln med sälprodukter kunde motivera att unionslagstiftaren tillämpade artikel 95 EG som rättslig grund. I den överklagade domen tillämpade tribunalen ett tröskelvärde baserat på kriteriet om att handeln med de aktuella produkterna mellan medlemsstaterna inte var försumbar. Det förhållandet att handeln med en viss produkt inte är försumbar är emellertid något helt annat än att den är "relativt omfattande", vilket är det kriterium som domstolen har tillämpat i här relevant rättspraxis.

Till utveckling av den andra grunden har klagandena anfört följande. Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att endast hänvisa till bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan). Enbart det förhållandet att det skydd som ges i de av klagandena åberopade artiklarna i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen) har genomförts i unionsrätten genom artiklarna 17, 7, 10 och 11 i stadgan innebär inte att tribunalen befrias från sin skyldighet att beakta bestämmelserna i Europakonventionen såsom allmänna rättsprinciper. Tribunalen har även gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att anse att affärsintressen inte omfattas av äganderättens tillämpningsområde. Den slog i den överklagade domen nämligen fast att "äganderätten inte kan utsträckas till att skydda rena affärsintressen eller affärsmöjligheter", och berövade därmed klagandena deras garantier enligt artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Tribunalen har vidare gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att inte göra en prövning av grundförordningen mot bakgrund av artikel 19 i Förenta nationernas deklaration om befolkningars rättigheter (nedan kallad FN-deklarationen). Unionen är skyldig att följa folkrätten när den utövar sina befogenheter och grundförordningen måste således tolkas mot bakgrund av artikel 19 i FN-deklarationen. Tribunalen var därför skyldig att pröva huruvida Europeiska unionens institutioner hade fått klagandenas fria och väl underbyggda förhandsgodkännande innan de antog grundförordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 av den 16 september 2009 om handel med sälprodukter (EUT L 286, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 737/2010 av den 10 augusti 2010 om genomförandebestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter (EUT L 216, s. 1).

Överklagande ingett den 11 juli 2013 av Stichting Corporate Europe Observatory av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 7 juni 2013 i mål T-93/11, Stichting Corporate Europe Observatory mot Europeiska kommissionen

(Mål C-399/13 P)

(2013/C 274/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Stichting Corporate Europe Observatory (ombud: S. Crosby, Solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- bifalla överklagandet, upphäva tribunalens dom av den 7 juni 2013 och ogiltigförklara kommissionens beslut av den 6 december 2010, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader för detta överklagande och för talan om ogiltigförklaring vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalens dom utgör felaktig rätts-tillämpning i tre avseenden, nämligen

1. genom att anse att handlingen GD Handel Vademecum om tillgång till handlingar (Vademecum) inte var avsedd att ha externa verkningar,
2. genom att bortse från presumtionen att handlingarna var avsedda att röjas för ett stort antal personer,
3. genom att av omständigheterna sluta sig till att det inte hade förekommit något underförstått avstående från konfidentialitet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16 juli 2013 — Sophia Marie Nicole Sanders företrädd genom Marianne Sanders mot David Verhaegen

(Mål C-400/13)

(2013/C 274/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Sophia Marie Nicole Sanders företrädd genom Marianne Sanders

Svarande: David Verhaegen

Tolkningsfråga

Strider 28 § första stycket i Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten (lag om indrivning av underhåll i förbindelser med andra stater) (Auslandsunterhaltsgesetz, AUG) av den 23 maj 2011, BGBl I, s. 898, mot artikel 3 a och b i rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet, EUT L 7, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Anotato Dikastirio Kyprou (Cypern) den 16 juli 2013 — Cypra Limited mot Republiken Cypern

(Mål C-402/13)

(2013/C 274/23)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Anotato Dikastirio Kyprou

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cypra Limi

Motpart: Republiken Cypern

Tolkningsfrågor

1. Ger bestämmelserna i förordning (EG) nr 854/2004 ⁽¹⁾ den behöriga myndigheten utrymme att skönsmässigt fastställa tidpunkten för när djurslakt ska ske, mot bakgrund av myndighetens skyldighet att utse en officiell veterinär som ska inspektera djurslakten, eller är myndigheten skyldig att utse en sådan veterinär till de tidpunkter vid vilka slakteriet har bestämt att slakten ska ske?
2. Ger bestämmelserna i förordning (EG) nr 854/2004 den behöriga myndigheten utrymme att skönsmässigt avslå en begäran om att utse en officiell veterinär till att utföra veterinära inspektioner av legal djurslakt när den har informerats om att denna kommer att utföras i ett godkänt slakteri vid en på förhand fastställd tidpunkt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, s. 206).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland (Irland) den 16 juli 2013 — Lisa Kelly mot Minister for Social Protection

(Mål C-403/13)

(2013/C 274/24)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Lisa Kelly

Motpart: Minister for Social Protection

Tolkningsfrågor

1. Om en anställd som är bosatt i medlemsstat A och som har haft en försäkringsgrundande anställning i den staten i strax under tre år tillbringar de sista sex månaderna av sin försäkringsgrundande anställning i medlemsstat B, omfattas då en ansökan om socialförsäkringsförmåner på grund av sjukdom som den personen senare gör av (i) lagen i medlemsstat B i enlighet med artikel 11.3 a i förordning (EG)

nr 883/2004 ⁽¹⁾? eller, (ii) av lagen i medlemsstat A i enlighet med artikel 11.3 e, vilken är den medlemsstat i vilken personen är bosatt?

2. Är det av betydelse vid prövningen av fråga 1 att den anställda inte skulle ha rätt till några socialförsäkringsförmåner om lagen i medlemsstat B anses vara den tillämpliga lagen, men att detta inte skulle vara fallet om lagen i den medlemsstat i vilken den anställda är bosatt (medlemsstat A) anses vara tillämplig lag?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT C 166, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 16 juli 2013 — ClientEarth mot Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Mål C-404/13)

(2013/C 274/25)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ClientEarth

Motpart: Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Tolkningsfrågor

1. Om det i en viss zon eller tätbebyggelse inte är möjligt att klara gränsvärdena för kvävedioxid inom de tidsfrister som anges i bilaga XI till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG ⁽¹⁾ av den 21 maj 2008 (nedan kallat luftkvalitetsdirektivet), innebär direktivet och/eller artikel 4 FEU att en medlemsstat i sådana fall är skyldig att förlänga dessa tidsfrister i enlighet med artikel 22 i direktivet?
2. Om så är fallet, under vilka förutsättningar (om några) kan en medlemsstat undantas från den skyldigheten?

3. I vilken utsträckning (om någon) är skyldigheterna för en medlemsstat som har åsidosatt artikel 13 berörda av artikel 23 (och särskilt dess andra punkt)?

4. För det fall att de skyldigheter som avses i artiklarna 13 och 22 inte fullgörs, vilka rättsmedel (om några) måste den nationella domstolen tillhandahålla enligt unionslagstiftningen för att följa artikel 30 i direktivet och/eller artikel 4 eller 19 i EU-fördraget?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 18 juli 2013 — Barbara Huber mot Manfred Huber

(Mål C-408/13)

(2013/C 274/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Karlsruhe

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Barbara Huber

Svarande: Manfred Huber

Tolkningsfråga

Är det förenligt med artikel 3 a och b i rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (¹)

att det i 28 § första stycket i Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten (lag om indrivning av underhåll i förbindelser med andra stater) föreskrivs att

när en part inte har hemvist inom landet ska talan om underhåll enligt artikel 3 a och b i förordning (EG) nr 4/2009 prövas

uteslutande av behörig Amtsgericht inom domkretsen för den Oberlandesgericht där svaranden eller den underhållsberättigade har hemvist?

(¹) EUT L 7, s. 1.

Talan väckt den 18 juli 2013 — Europeiska unionens råd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-409/13)

(2013/C 274/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska unionens råd (ombud: G. Maganza, A. de Gregorio Merino och I. Gurov)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 maj 2013, genom vilket kommissionen beslutade att dra tillbaka sitt förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänna bestämmelser för makroekonomiskt stöd till tredjeländer, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Rådet anför tre grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att i ett sent skede vid första behandlingen i det ordinarie lagstiftningsförfarandet dra tillbaka ett förslag till förordning.

I första hand gör rådet gällande att återkallelsen av förslaget till förordning utgör ett allvarligt åsidosättande av principen om tilldelade befogenheter i artikel 13.2 i EU-fördraget, samt även principen om institutionell balans. Enligt rådet ger inga bestämmelser i fördragen uttryckligen kommissionen en allmän rätt att dra tillbaka ett förslag som kommissionen har framställt till

unionslagstiftaren. Därav följer emellertid, att även om rådet inte bestrider att en sådan befogenhet att återkalla finns på grundval av artikel 293.2 FEUF, så kan inte kommissionen utöva den på ett skönmässigt eller otillbörligt sätt. Rådet anser att återkallandet av ett sådant förslag på ett långt framskridet stadium i lagstiftningsprocessen skulle vara likvärdigt med att ge kommissionen en form av vetorätt i förhållande till EU:s medlagstiftare. Härav följer att kommissionen hade intagit samma ställning som EU:s medlagstiftare, vilket hade lett till ett kringgående av det normala lagstiftningsförfarandet enligt artikel 294 FEUF, hade gått utöver kommissionens initiativrätt till lagstiftningsåtgärder enligt artikel 293.2 FEUF, och rådets ändringsrätt enligt artikel 293.1 FEUF hade förlorat sin ändamålsenliga verkan. Enligt rådet, hade ett sådant utövande av befogenheten att återkalla vidare stått i strid med artikel 10.1 och 10.2 FEUF, eftersom kommissionen inte längre hade varit en institution som ansvarar för den verkställande funktionen utan hade deltagit i lagstiftningsprocessen på samma nivå som institutionerna med demokratisk legitimitet.

I andra hand, utgör återkallelsen av förslaget till förordning ett åsidosättande av principen om lojalt samarbete enligt artikel 13.2 EU-fördraget. För det första, har rådet gjort gällande att återkallelsen av förslaget till förordning gjordes i ett mycket sent skede. Efter att ett stort antal trepartsmöten hade ägt rum under första behandlingen av ärendet (trepartsförhandlingar), drog kommissionen emellertid tillbaka sitt förslag till förordning den dag då parlamentet och rådet borde paraferat kompromissen som de hade väntat på. För det andra, har rådet hävdade att kommissionen inte har uttömt alla de gällande processuella möjligheterna inom rådets arbetsordning innan beslutet att återkalla togs.

I sista hand, gör rådet gällande att det angripna förslaget som återkallats inte uppfyller skyldigheten att motivera rättsakter enligt artikel 296 andra stycket FEUF. Rådet har hävdade att kommissionen har meddelat sitt beslut om återkallande utan någon förklaring och utan att ha publicerat något meddelande om detta beslut.

Överklagande ingett den 22 juli 2013 av Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 maj 2013 i mål T-19/12, Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-415/13 P)

(2013/C 274/28)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (ombud: P. Borowski, adwokat)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara tribunalens dom i dess helhet och bifalla talan av den 9 januari 2012 i dess helhet genom att ogiltigförklara det beslut som meddelades av första överklagandemånden den 27 oktober 2011,
- ogiltigförklara, för det fall att ovanstående yrkande inte bifalls, tribunalens dom i dess helhet och återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- förplikta övriga parter i målet att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som klaganden haft vid överklagandet vid harmoniseringsbyråns överklagandemånad och invändningsenhet, samt i förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att tribunalen åsidosatt artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾ genom att tillämpa denna artikel på faktiska omständigheter som inte omfattas av de fall som avses i bestämmelsen.

Enligt klaganden har tribunalen felaktigt tillämpat ovannämnda bestämmelse på grund av att den felaktigt funnit att klagandens kännetecken uppvisade en likhet med intervenientens varumärke och att det alltså fanns en risk för förväxling hos allmänheten. Klaganden har gjort gällande att tribunalen underlåtit att beakta följande:

- De varor, ”maskiner och maskinverktyg”, som klagandens kännetecken avser, och de varor, ”rullager”, som intervenientens kännetecken avser, skiljer sig stort från varandra och de komplementerar absolut inte varandra.
- Visuellt sett är det stor skillnad mellan klagandens och intervenientens kännetecken.
- Klagandens kännetecken innehåller orddelen ”Kraśnik”, vilket har betydligt inflytande på den visuella, fonetiska och begreppsmässiga skillnaden mellan de motstående kännetecknen.
- Fonetiskt sett är det stor skillnad mellan klagandens och intervenientens kännetecken.
- Klagandens kännetecken utgör en del av dennes bolagsnamn som använts under lång tid före registreringsansökan.
- Detta kännetecken utgör ett historiskt motiverat särskiljande kännetecken för klaganden.
- De ovanstående kännetecknen har samexisterat under lång tid och fredligt.

— Likheten mellan de jämförda kännetecknen är inte skäl för slutsatsen att det finns en risk för förväxling

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 24 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-425/13)

(2013/C 274/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Valero Jordana och F. Castillo de la Torre)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara artikel 2, andra meningen i, och avsnitt A i bilagan till, rådets beslut om bemyndigande att inleda för-

handlingar om sammankoppling av EU:s system för handel med utsläppsrätter med ett system för handel med utsläppsrätter i Australien, eller

— ogiltigförklara rådets beslut och låta det angripna beslutets rättsverkningar bestå för det fall beslutet ogiltigförklaras i sin helhet, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 13.2 FEU, 218.2–218.4 FEUF och 295 FEUF samt principen om institutionell jämvikt. Kommissionen anser att rådet har åsidosatt artikel 218 FEUF genom att utan stöd i denna bestämmelse ensidigt införa ett detaljerat förfarande för kommissionen som skapar nya befogenheter för rådet och nya skyldigheter för kommissionen. Rådet har också åsidosatt artikel 13.2 FEU, jämförd med artikel 218.4 FEUF, och principen om institutionell jämvikt, eftersom rådet utökat de befogenheter rådet tilldelats genom fördragen, till nackdel för kommissionen och Europaparlamentet.

Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 13.2 FEU och 218 FEUF samt principen om institutionell jämvikt eftersom det i det angripna beslutet anges att unionens detaljerade förhandlingsposition ska fastställas genom den särskilda kommittén eller rådet. Enligt artikel 218.4 FEUF ska dock den särskilda kommittén endast ha en rådgivande funktion.

TRIBUNALEN

Talan väckt den 10 juli 2013 — Harper Hygienics mot harmoniseringsbyrån — Clinique Laboratories (CLEANIC intimate)

(Mål T-363/13)

(2013/C 274/30)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Harper Hygienics S.A. (Warszawa, Polen) (ombud: R. Rumpel, juridisk rådgivare)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Clinique Laboratories LLC (New York, Förenta staterna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns femte överklagandenämnd den 29 april 2013 (ärende R 606/2012-5) i den del det innebär avslag på ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket "Cleanic intimate" för varor i klasserna 3 och 16 samt vissa varor i klass 5,

— ändra det angripna beslutet på så sätt att kännetecknet registreras för samtliga avsedda varor och tjänster, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Harper Hygienics S.A.

Sökt gemenskapsvarumärke: figurmärket innehållandes orddelarna "CLEANIC intimate" för varor i klasserna 3, 5 och 16 — ansökan nr 009217531

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Clinique Laboratories LLC

Varumärke eller kännetecknet som åberopats: gemenskapsvarumärke nr 54 429, för varor i klasserna 3, 14, 25 och 42, samt nr 2 294 429, för varor i klasserna 35 och 42

Invändningsenhetens beslut: delvist bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: avslag på överklagandet

Grunder: åsidosättande dels av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 ⁽¹⁾, eftersom varumärkena enligt överklagandenämnden liknar varandra och det således finns en risk för förväxling hos konsumenterna, dels av artikel 8.5 i nämnda förordning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 17 juli 2013 — Gemeente Eindhoven mot kommissionen

(Mål T-370/13)

(2013/C 274/31)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Gemeente Eindhoven (Eindhoven, Nederländerna) (ombud: advokaterna G. van der Wal, M. van Heezik och L. Parret)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet till den del det avser transaktionen mellan sökanden och PSV, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har väckt talan enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF mot kommissionens beslut av den 6 mars 2013 (SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) Stöd som beviljats vissa professionella nederländska fotbollsklubbar mellan åren 2008 och 2011) (EUT C 116, s. 19).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen.

— Sökanden har hävdade att kommissionen meddelades upplysningar den 26 och 28 juli 2011 och att den därefter inte har ställt fler frågor till de nederländska myndigheterna. Den 6 mars 2013 beslutade kommissionen att inleda ett formellt granskningsförfarande. En lång tid (19 månader) hade förflutit och eftersom någon dialog (i sak) inte hade förekommit, hade kommissionen, på grund av de åtgärder den vidtagit och underlåtit att vidta, inte en fullständig uppfattning om de relevanta omständigheterna när den inledde det formella förfarandet.

2. Andra grunden: åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen

— Sökanden har hävdade att den kunde ta för givet att transaktionen skulle bedömas enligt kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader, ⁽¹⁾ i enlighet med vad som skett tidigare när kommissionen bedömt liknande transaktioner.

3. Tredje grunden: uppenbart oriktig bedömning

— Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den inledde det formella granskningsförfarandet utan att det fanns anledning till tveksamhet i den mening som avses i artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 ⁽²⁾ och rättspraxis. Genom att kommissionen tog ställning trots att det fanns ytterligare frågor beträffande huruvida statligt stöd förelåg i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, åsidosatte den även att ett beslut är provisoriskt enligt artikel 6 i förordning nr 659/1999.

4. Fjärde grunden: bristande eller oriktig motivering

— I förlängningen av den föregående grunden avseende uppenbart oriktig bedömning, har sökanden slutligen gjort gällande att kommissionens motiveringskyldighet enligt artikel 296 FEUF inte är uppfylld i det angripna beslutet.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader (EGT C 209, 1997, s. 3).
⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 17 juli 2013 — Moonlight mot harmoniseringsbyrån — Lampenwelt (Moon)

(Mål T-374/13)

(2013/C 274/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Moonlight GmbH (Wehr, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Börjes-Pestalozza och M. Nielen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån).

Motpart vid överklagandenämnden: Lampenwelt GmbH & Co. KG (Schlitz, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån meddelade den 13 maj 2013 i ärende R 676/2012-4 och ålägga harmoniseringsbyrån att avslå ansökan om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärke nr 6 084 081

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket Moon för varor i klass 11 — gemenskapsvarumärke nr 6 084 081

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Lampenwelt GmbH & Co. KG

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: De absoluta ogiltighetsgrunder som avses i artikel 51.1 a och b i förordning nr 207/2009

Annulleringsenhetens beslut: Bifall till ansökan om ogiltigförklaring

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 24 juli 2013 — Perfetti Van Melle mot harmoniseringsbyrån (DAISY)

(Mål T-381/13)

(2013/C 274/33)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Italien) (ombud: advokaten P. Testa)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden(a) yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut av den 10 april 2013 i ärende R 427/2012-1 i den del ansökan om registrering av varumärket "Daisy" avslås för följande varor: konfektyrvaror, konditorivaror, karameller, mjukt godis, skumkarameller, karamell, tuggummi, fruktgelé (sötsaker), lakrits, klubbtor, kola, pastiller, socker, choklad och kakao

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Gemenskapsordmärket "DAISY" för varor i klass 30 — ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 10 267 037

Granskarens beslut: Avslag på ansökningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

— Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, eftersom ordet "Daisy" inte är av beskrivande karaktär.

— Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, eftersom ordet "Daisy" inte beskriver varans utmärkande egenskaper.

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom ordet "Daisy" har särskiljningsförmåga med avseende på sötsaker.

Talan väckt den 24 juli 2013 — Perfetti Van Melle mot harmoniseringsbyrån (MARGARITAS)

(Mål T-382/13)

(2013/C 274/34)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Italien) (ombud: advokaten P. Testa)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden fattade den 10 april 2013 i ärende R 430/2012-1 i den del nämnden avslår ansökan om registrering av varumärket "MARGARITAS" för följande produkter: godsaker, konditorivaror, karameller, mjuka karameller, sega karameller, kola, tuggummi, gelatin (godsaker), lakrits, slickepinnar, toffee, bakverk, socker, choklad, kakao

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Gemenskapsordmärket "MARGARITAS" för produkter i klass 30 — Registreringsansökan nr 10 261 105

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder:

— Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 på grund av att ordet "MARGARITAS" inte är beskrivande.

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 på grund av att ordet "DAISY" inte beskriver en för produkten väsentlig egenskap
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 på grund av att ordet "MARGARITAS" har särskiljningsförmåga med avseende på sötsaker

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Skyddade geografiska beteckningen innehållande orden "Café de Colombia"

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Talan väckt den 26 juli 2013 — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-387/13)

(2013/C 274/35)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogotá, Colombia) (ombud: advokaterna A. Pomares Caballero och M. Pomares Caballero)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Nadine Helene Jeanne Hautrive (Chatou, Frankrike)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ändra det beslut R 757/2012-5, som meddelats av femte överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 17 maj 2013, genom att fastslå att rekvisiten för att tillämpa registreringshindren i artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 är uppfyllda i förevarande fall,
- i andra hand, ogiltigförklara det angripna beslutet,
- under alla förhållanden förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Nadine Helene Jeanne Hautrive

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande orden "COLOMBIANO HOUSE" för varor och tjänster i grupperna 16, 25 och 43 — ansökan nr 9 225 798

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

— Åsidosättande av artikel 14 i förordning nr 510/2006

— Åsidosättande av artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 jämförd med artikel 13 i förordning nr 510/2006

— Åsidosättande av formföreskrifter på grund av bristande motivering

Talan väckt den 1 augusti 2013 — SolarWorld och Solsonica mot kommissionen

(Mål T-393/13)

(2013/C 274/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland) och Solsonica (Cittaduale, Italien) (ombud: advokaten L. Ruessmann och solicitor J. Beck)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ta upp talan till sakprövning och bifalla den,

— ogiltigförklara artikel 1.2 kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 (!) i den mån den fördröjer den fullständiga tillämpningen av preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel, celler och plattor med ursprung i eller avsända från Kina till den 6 augusti 2013,

— förplikta tullmyndigheterna i medlemsstaterna att from 6 juni 2013 tillämpa antidumpningstullsatserna i artikel 1.2 ii i kommissionens förordning (EU) nr 513/2013,

— förplikta kommissionen att betala skadestånd till sökanden i den mån antidumpningstullsatserna i artikel 1.2 ii i kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 inte har tillämpats from 6 juni 2013, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Antagandet av artikel 1.2 i i kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 innebär ett åsidosättande av artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ^(?).
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna när den stegvis införde de provisoriska antidumpningsåtgärderna enligt artikel 1.2 i i kommissionens förordning (EU) nr 513/2013.
3. Tredje grunden: Kommissionen har uppenbart och allvarligt åsidosatt sina skyldigheter avseende omsorg och god förvaltning genom att anta artikel 1.2 i i kommissionens förordning (EU) nr 513/2013.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har handlat rättsstridigt genom att anta artikel 1.2 i i kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 och har därför orsakat sökandena skada som EU är ansvarig för enligt artikel 340.2 i FEUF.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 av den 4 juni 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EU) nr 182/2013 om registrering av dessa importörer med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 152, s. 5)

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT 2009 L 343, s. 51)

Talan väckt den 2 augusti 2013 — Photo USA Electronic Graphic mot rådet

(Mål T-394/13)

(2013/C 274/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (Peking, Kina) (ombud: advokaten K. Adamantopoulos)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 131, s. 1), i den del som sökanden omfattas av en antidumpningstull, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

Första grunden: Kommissionen och rådet (nedan kallade "institutionerna") har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att inkludera polyesterbelagda keramik muggar bland de produkter som undersökningen avser.

Andra grunden: Genom att sortera in belagda keramikmuggar under andra typer av stengods, bords- och köksartiklar underlät institutionerna att göra en rättvis jämförelse vilket strider mot artikel 2.10 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51) (nedan kallad "grundförordningen").

Tredje grunden: Institutionerna åsidosatte artikel 3.7 i grundförordningen genom att göra en felaktig analys av hur de konkurrensbegränsande förfaranden som undersökts av *Bundeskartellamt* (den federala konkurrensmyndigheten i Tyskland) påverkadesituationen för unionsindustrin. I detta avseende anför sökanden att institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att komma till slutsatsen att konkurrensbegränsande förfaranden inte hade någon effekt på de mikro- och makroekonomiska indikatorerna.

Fjärde grunden: Institutionerna åsidosatte artikel 3.2 i grundförordningen genom att underlåta att göra en objektiv utvärdering av förhållandena för unionsindustrin. I detta avseende anför sökanden att institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att komma till slutsatsen att konkurrensbegränsande förfaranden inte hade någon effekt på de mikro- och makroekonomiska indikatorerna.

Talan väckt den 31 juli 2013 — Miettinen mot rådet

(Mål T-395/13)

(2013/C 274/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Samuli Miettinen (Esbo, Finland) (ombud: O. Brouwer och E. Raedts, lawyers)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut av den 21 maj 2013 att inte ge fullständig tillgång till handling nr 12979/12, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), såsom detta meddelades i skrivelse till sökanden av den 21 maj 2013 med referensen "06/c/02/1 3" (det omtvistade beslutet), samt rådets beslut av den 23 juli 2013 att på nytt neka tillgång,

— förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader i enlighet med artikel 87 i tribunalens rättegångsregler, inbegripet eventuella intervenienters kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 andra strecksatsen och artikel 4.3 första stycket i förordning (EG) nr 1049/2001, genom att det omtvistade beslutet vilar på en felaktig tolkning och tillämpning av nämnda bestämmelser, vilka rör skyddet för rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning respektive skyddet för pågående beslutsförfaranden.

För det första underlät rådet att visa att ett utlämnande av handling 12979/12 skulle inverka menligt på dess rättstjänsts möjlighet att försvara den i framtida rättsliga förfaranden och att det skulle undergräva lagstiftningsprocessen.

För det andra lyckades rådet inte visa att handling nr 12979/12 är särskilt känslig och/eller har stor spännvidd som motiverar ett åsidosättande av presumtionen om att rättsliga yttranden i lagstiftningssammanhang ska lämnas ut.

För det tredje är rådets teori om skada rent hypotetisk. Den saknar såväl sakligt som juridiskt stöd med tanke på att innebörden av det råd som fanns i handling 12979/12 redan var allmänt känd när det omtvistade beslutet fattades.

För det fjärde underlät rådet att kontrollera huruvida det förelåg ett övervägande allmänintresse av ett utlämnande när den hänvisade till artikel 4.3 första stycket, genom att det beaktade endast de risker som det uppfattade att ett utlämnande kunde medföra för dess beslutsförfarande och inte de positiva effekterna av ett sådant utlämnande för bland annat legitimiteten i beslutsförfarandet. Rådet underlät även att göra nämnda kontroll när den hänvisade till artikel 4.2 andra strecksatsen.

2. Andra grunden: Åsidosättande av skyldigheten att ge en adekvat motivering i enlighet med artikel 296 FEUF

Rådet uppfyllde inte sin skyldighet att tillräckligt och adekvat motivera det omtvistade beslutet.

Talan väckt den 30 juli 2013 — Franko Dosen mot harmoniseringsbyrån — Gramm (Nano-Pad)

(Mål T-396/13)

(2013/C 274/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Franko Dosen (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten H. Losert)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Thomas Gramm (Bremen, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelats av invändningsenheten vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 21 september 2011 (nr 4204 C), i dess lydelse enligt det beslut som meddelats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 13 maj 2013 i ärende R 1981/2011-4.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket Nano-Pad för varor i klass 17 — Gemenskapsvarumärke nr 8 228 421

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Thomas Gramm

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Absoluta ogiltighetsgrunder enligt artikel 52.1 a och b i förordning nr 207/2009

Annulleringsenhetens beslut: Delvis bifall till ansökan om ogiltighetsförklaring

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 7.1 b och c i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 2 augusti 2013 — TVR Automotive Ltd mot harmoniseringsbyrån — TVR Italia

(Mål T-398/13)

(2013/C 274/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Förenade kungariket) (ombud: A. von Mühlendahl och H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: TVR Italia Srl (Milano, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 14 maj 2013 i ärende R 823/2011-2,
- avslå det överklagande som TVR Italia Srl ingett mot invändningsenhetens beslut av den 14 februari 2011, B 313 248,
- förplikta harmoniseringsbyrån och TVR Italia Srl, för det fall att det bolaget skulle intervensera, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: TVR Italia Srl

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke, som innehåller ordelmenten "TVR ITALIA", för varor och tjänster i klasserna 12, 25 och 37 — ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 5 699 954

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Det nationella ordmärket och gemenskapsordmärket "TVR" för varor och tjänster i klasserna 9, 11, 12, 25 och 41

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Invändningsenhetens beslut upphävdes och invändningen avslogs.

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009,
- Åsidosättande av principerna om *res judicata* och *ne bis in idem* samt av artikel 42.2 i förordning nr 207/2009 jämförd med artikel 15 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 8 augusti 2013 — NIIT Insurance Technologies mot harmoniseringsbyrån (SUBSCRIBE)

(Mål T-404/13)

(2013/C 274/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: NIIT Insurance Technologies Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten M. Wirtz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara dels det beslut som harmoniseringsbyråns femte överklagandenämnd fattat den 4 juni 2013 (ärende R 1308/2012-5) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket nr 10 355 527, SUBSCRIBE, dels beslutet från varumärkesavdelningen hos harmoniseringsbyrån av den 22 maj 2012 i den del registreringsansökan avslogs, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Ordmärket "SUBSCRIBE" för varor och tjänster i klasserna 9, 16 och 42 — ansökan nr 10 355 527

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.2 i förordning nr 207/2009,
- Åsidosättande av artikel 83 i förordning nr 207/2009 jämförd med likabehandlingsprincipen liksom artiklarna 6 och 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (EKMR), undertecknad i Rom den 4 november 1950, i dess lydelse enligt protokoll nr 11 som trädde i kraft de 1 november 1998.
- Åsidosättande av artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Talan väckt den 5 augusti 2013 — T & L Sugars och Sidul Açúcares mot kommissionen

(Mål T-411/13)

(2013/C 274/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: T & L Sugars Ltd (London, Förenade kungariket), och Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugal) (ombud: advokaten D. Waelbroeck och D. Slater, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska unionen, i förvarande mål företrädd av Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ett antal av kommissionens förordningar som skapar en konkurrensnackdel för rösockerraffinaderierna, nämligen (i) förordningarna nr 505/2013⁽¹⁾ och 629/2013⁽²⁾ om ytterligare undantagsåtgärder vad gäller utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13, (ii) förordningarna 574/2013⁽³⁾ och 677/2013⁽⁴⁾ om fastställande av en tilldelningskoefficient för tillgängliga kvantiteter socker producerat utöver kvoten och avsett för försäljning på unionsmarknaden till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13, och (iii) förordning 460/2013⁽⁵⁾ om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den tredje delanbudsinfordran och förordning 542/2013⁽⁶⁾ om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den fjärde delanbudsinfordran, och fastställa att yrkandet enligt artikel 277 FEUF att förordning 36/2013⁽⁷⁾ om inledande av en stående anbudsinfordran för regleringsåret 2012/2013 för import av socker enligt KN-nummer 1701 14 10 och 1701 99 10 till nedsatt tullsats inte ska tillämpas kan tas upp till sakprövning och bifalla yrkandet,
- i andra hand fastställa yrkandet enligt artikel 277 FEUF att förordningarna 505/2013 och 629/2013 inte ska tillämpas kan tas upp till sakprövning och bifalla yrkandet,
- fastställa att artikel 186 a i förordning 1234/2007⁽⁸⁾ (den omarbetade förordningen) inte ska tillämpas med stöd av artikel 277 FEUF i den mån de inte korrekt genomför relevanta bestämmelser i förordning 318/2006⁽⁹⁾,
- förplikta Europeiska unionen, företrädd av kommissionen, att ersätta all skada som sökandena har lidit till följd av kommissionens åsidosättande av sina lagstadgade skyldigheter och fastställa ersättningen för denna skada avseende perioden 1 april 2013 — 30 juni 2013 till 42 261 036 euro uppräknad med hänsyn till den fortlöpande skada som sökandena har lidit därefter, eller till någon annan lämplig summa som avspeglar den skada som sökandena har lidit eller kommer att lida — såsom vidare tillstyrkes av sökandena under detta förfarande, särskilt för att tillbörlig hänsyn ska tas till framtida skada, varvid ränta ska betalas på samtliga belopp från den dag då dom meddelas till dess att betalning sker, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen. I förordningarna 505/2013 och 629/2013 föreskrivs en fast, allmänt tillämplig, överskottsavgift på 177 euro/ton respektive 148 euro/ton — det vill säga mindre än hälften av den brukliga avgiften på 500 euro/ton — som tas ut på en viss mängd (sammanlagt 300 000 ton) socker och fördelas lika mellan sockerbetsproducenterna. I förordning 36/2013 föreskrivs däremot en okänd, oförutsägbar tullsats som enbart ska tillämpas på vinnare av auktionsförfaranden (vilka kan vara förädlare av sockerrör, förädlare av sockerbeter eller vilken annan tredje man som helst) och med en icke preciserad totalsumma
2. Andra grunden: Åsidosättande av den omarbetade förordningen och avsaknad av rättslig grund. Kommissionen har, beträffande förordningarna 505/2013 och 629/2013, ingen som helst befogenhet att öka kvoterna, utan är tvärtom skyldig att ålägga höga, avskräckande avgifter på att släppa ut socker som överskrider kvoterna på EU-marknaden. Vad gäller skatteauktionerna saknar kommissionen uppenbart mandat och behörighet att vidta sådana åtgärder, vilka aldrig förutsågs i den grundläggande lagstiftningen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Kommissionen har skapat ett system där tullar inte är förutsägbara och inte fastställs enligt konsekventa, objektiva kriterier, utan i stället fastställs utifrån en subjektiv betalningsvilja (och dessutom hos aktörer som i detta avseende är underkastade högst olikartade krav och incitament) utan någon faktisk koppling till de faktiska produkter som importeras.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Kommissionen kunde enkelt ha vidtagit mindre restriktiva åtgärder för att hantera den bristande tillgången och som inte enbart hade drabbat importförädlare.
5. Femte grunden: Åsidosättande av skyddet för berättigade förväntningar. Sökandena hade berättigade skäl att vänta sig att kommissionen skulle använda de verktyg som finns tillgängliga i förordning 1234/2007 för att återställa rårorsockerförsörjningen för förädling. Sökandena hade också berättigade skäl att vänta sig att kommissionen skulle bevara balansen mellan importförädlare och inhemska sockerproducenter.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av omsorgsprincipen och principen om god förvaltningssed. Vid regleringen av soc-

kermarknaden gjorde kommissionen vid upprepade tillfällen grundläggande fel och handlade motsägelsefullt vilket i bästa fall visar på bristande förståelse av grundläggande marknads-mekanismer. Exempelvis var den redovisning — som är ett av de främsta hjälpmedlen vid fastställandet av innehållet i och tidpunkten för en marknadsintervention — helt felaktig och byggde på tillämpning av en oriktig metod. De åtgärder som kommissionen vidtog var dessutom uppenbart olämpliga med hänsyn till utbudsunderskottet.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 39 FEUF. Kommissionen åsidosatte två av målen i den fördragsbestämmelsen.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av kommissionens förordning 1006/2011⁽¹⁾. Tullarna för vitt socker är bara marginellt högre än för råsocker. Skillnaden är ungefär 20 euro per ton, klart mindre än skillnaden på 80 euro mellan schablonimporttullen för förädlad socker (419 euro) och råsocker för förädling (339 euro) enligt kommissionens förordning 1006/2011.

Sökandena anför vidare, till stöd för sin skadeståndstalan, att kommissionen grovt och uppenbart överskred sitt utrymme för skönsässig bedömning enligt förordning 1234/2007 genom passivitet och olämpligt handlande. Kommissionen underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder utgör dessutom ett uppenbart åsidosättande av en rättsregel ”ägnad av ge enskilda rättigheter”. Kommissionen åsidosatte i synnerhet de allmänna EU-principerna om rättssäkerhet, icke-diskriminering, proportionalitet, berättigade förväntningar, omsorgs-plikt och god förvaltningssed.

-
- (1) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 505/2013 av den 31 maj 2013 om ytterligare undantagsåtgärder vad gäller utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13 (EUT 2013 L 147, s. 3)
 - (2) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 629/2013 av den 28 juni 2013 om ytterligare undantagsåtgärder vad gäller utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13 (EUT L 179, s. 55)
 - (3) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 574/2013 av den 19 juni 2013 om fastställande av en tilldelningskoefficient för tillgängliga kvantiteter socker producerat utöver kvoten och avsett för försäljning på unionsmarknaden till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13 (EUT 2013 L 168, s. 29)
 - (4) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 677/2013 av den 16 juli 2013 om fastställande av en tilldelningskoefficient för tillgängliga kvantiteter socker producerat utöver kvoten och avsett för försäljning på unionsmarknaden till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13 (EUT 2013 L 194, s. 5)
 - (5) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 460/2013 av den 16 maj 2013 om den minimi-tullsats för socker som ska fastställas för den tredje delanbudsinfordran inom det anbuds-förfarande som inleds genom genomförandeförordning (EU) nr 36/2013 (EUT 2013 L 133, s. 20)

- (⁶) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 542/2013 av den 13 juni 2013 om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den fjärde delanbudsinfordran inom det anbudsförfarande som inleddes genom genomförandeförordning (EU) nr 36/2013 (EUT 2013 L 162, s. 7)
- (⁷) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 36/2013 av den 18 januari 2013 om inledande av en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2012/2013 för import av socker enligt KN-nummer 1701 14 10 och 1701 99 10 till nedsatt tullsats (EUT 2013 L 16, s. 7)
- (⁸) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (EUT 2007 L 299, s. 1)
- (⁹) Rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EUT 2006 L 58, s. 1)
- (¹⁰) Kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT 2011 L 282, s. 157).

Talan väckt den 9 augusti 2013 — Chin Haur Indonesia mot rådet

(Mål T-412/13)

(2013/C 274/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Chin Haur Indonesia, PT (Tangerang, Indonesien) (ombud: advokaterna T. Müller-Ibold och F.-C. Laprévotte)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara artiklarna 1.1 och 1.3 i (¹) i den del de medför en utvidgning av antidumpningstullen rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 till att omfatta sökanden och avslag på sökandens ansökan om befrielse
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna och andra kostnader förenade med detta ärende, och
- vidta ytterligare åtgärder som tribunalen anser vara nödvändiga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen och rådet har inte visat att det föreligger ett kringgående av antidumpningsåtgärder gällande import från Indonesien och kommissionen har därför gjort en uppenbart oriktig bedömning, eftersom
 - slutsatsen att det föreligger en förändring i handelsmönstret är uppenbart oriktig, och
 - rådet felaktigt har gjort gällande att indonesiska tillverkare, i synnerhet sökanden, lastade om cyklar från Kina till EU.
2. Andra grunden: Rådet har felaktigt fastställt att sökanden var icke samarbetsvillig och att detta rättfärdigade avslag på dess ansökan om befrielse, eftersom
 - sökanden samarbetade efter bästa förmåga,
 - slutsatsen om bristande samarbete var obefogad,
 - rådets slutsats om bristande samarbete innebär en underlåtenhet att motivera beslutet, och
 - rådet har underlåtit att beakta kompletterande information som sökanden lämnat.
3. Tredje grunden: Sökandens processuella rättigheter har åsidosatts genom förfarandet, eftersom
 - kommissionen åsidosatt skyldigheten att opartiskt beakta den bevisning som fanns till förfogande, och
 - det har förekommit oegentligheter i kommissionens förfarande.
4. Fjärde grunden: Avslaget på sökandens ansökan om befrielse strider mot principen om likabehandling, eftersom
 - kommissionen diskriminerade sökanden genom att bevilja befrielse för exportörer i samma situation och avslå sökandens ansökan om befrielse, och
 - sökanden felaktigt behandlades på samma sätt som en icke samarbetsvillig tillverkare.
5. Femte grunden: Slutsatserna i genomförandeförordningen vad gäller förekomst av skada och dumpning är oförenliga med grundförordningen, eftersom
 - slutsatsen att de skadeavhjälpande effekterna av antidumpningstullen undergrävs är felaktiga, och

— kommissionen har fastställt förekomsten av dumpning genom otillförlitliga och irrelevanta uppgifter och har underlåtit att beakta de prisuppgifter som lämnats av sökanden.

(¹) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte (EUT L 153, s. 1)

Talan väckt den 9 augusti 2013 — City Cycle Industries mot rådet

(Mål T-413/13)

(2013/C 274/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: City Cycle Industries (Colombo, Sri Lanka) (ombud: advokaterna T. Müller-Ibold och F.-C. Laprévote)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara artiklarna 1.1 och 1.3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 (¹) i den mån de tillämpas på sökanden och sökandens ansökan om undantag avslås,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna, och,
- vidta varje annan åtgärd som tribunalen finner nödvändig.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen och rådet har inte kunnat visa att bestämmelserna avseende import från Sri Lanka har kringgåts och har således gjort en uppenbart felaktig bedömning, eftersom:
 - slutsatsen att en förändring i handelsmönstret har uppstått är uppenbart felaktig, och

— rådet felaktigt har hävdat att tillverkare i Sri Lanka, särskilt sökanden, har omlastat cyklar från Kina till EU.

2. Andra grunden: Rådet har felaktigt ansett att sökanden har varit icke-samarbetsvillig och att en sådan bristande samarbetsvilja motiverade att sökandens ansökan om undantag nekades, eftersom:

- sökanden har samarbetat efter bästa förmåga,
- slutsatsen avseende bristande samarbetsvilja är ogrundad,
- rådets slutsats avseende icke-samarbetsvilja är bristfälligt motiverad, och
- rådet har underlåtit att beakta de kompletterande uppgifter som lämnades av sökanden.

3. Tredje grunden: Sökandens vederbörliga processuella rättigheter har åsidosatts under undersökningen, eftersom:

- genomförandeförordningen har åsidosatt principerna om omsorg och en sund förvaltning, och
- det ofullständiga ärende som sökanden har fått ta del av utgör ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar.

4. Fjärde grunden: Avslaget på sökandens ansökan om undantag utgör ett åsidosättande av principen om likabehandling, eftersom

- kommissionen har diskriminerat sökanden genom att bevilja undantag till andra exportörer i liknande ställning och genom att ha avslagit sökandens ansökan om undantag, och

— sökanden har behandlats på samma sätt som icke-samarbetsvilliga tillverkare.

5. Femte grunden: Genomförandeförordningens åtgärder om skada och dumpning är oförenlig med grundförordningen om antidumpning, eftersom

- slutsatsen om undergrävande av de positiva verkningarna på antidumpningstullen är felaktig, och
- även slutsatsen om dumpning i genomförandeförordningen är felaktig.

(¹) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte (EUT L 153, s. 1)

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 6 juni 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-56/13)

(2013/C 274/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten L. Vogel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av besluten om överföring av sökandens pensionsrättigheter till gemenskapens pensionssystem med tillämpning av de nya allmänna genomförandebestämmelserna för artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 27 februari 2013 om avslag på sökandens klagomål av den 7 januari 2013 mot besluten som fattades av kommissionens lönekontor PMO.4 den 10 oktober 2012,
- ogiltigförklara även nämnda beslut som fattades av kommissionens lönekontor PMO.4 den 10 oktober 2012, gentemot vilka sökanden framställt klagomål,
- fastställa att genomförandebestämmelserna för artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, vilka antogs den 3 mars 2011, är lagstridiga, och i synnerhet artikel 9 däri, och inte är tillämpliga i förevarande fall,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 26 april 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-60/13)

(2013/C 274/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten F. Frabetti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens tysta avslag av sökandens ansökan i enlighet med artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna, angående rättelse av uppgifter om sjukfrånvaro som registrerats i SysPer2

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara kommissionens tysta avslag av sökandens ansökan D/299/12, som denne inkom med den 13 april 2012, i den del denna avser rättelse av uppgifter om sjukfrånvaro som registrerats i SysPer2 så att endast arbetsdagar beaktas, från och med den 13 april till och med datumet för ansökan,
- ogiltigförklara kommissionens tysta avslag av sökandens ansökan D/299/12, som denne inkom med den 13 april 2012, i den del denna avser indragandet av 5 semesterdagar för år 2012, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 25 juni 2013 — ZZ m.fl. mot EIB

(Mål F-61/13)

(2013/C 274/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av de individuella besluten om att gentemot sökandena tillämpa en premie enligt det nya prestationsbaserade systemet, om ogiltigförklaring av besluten att bevilja sökandena premier som strider mot det nya prestationsbaserade systemet och om skadestånd från EIB.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara de individuella besluten om att gentemot sökandena tillämpa en premie, i den del dessa beslut fattats med tillämpning av det nya prestationsbaserade systemet,
- i andra hand ogiltigförklara besluten om att bevilja två av sökandena premier, eftersom dessa strider mot det nya prestationsbaserade systemet,
- förplikta svaranden att utge skadestånd,
- som en åtgärd för processledning anmoda svaranden att inge vissa handlingar, för det fall att svaranden inte gör det spontant,
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 28 juni 2013 — ZZ mot domstolen

(Mål F-64/13)

(2013/C 274/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten F. Rollinger)

Svarande: Europeiska unionens domstol

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport för perioden den 1 januari 2008–31 december 2008, samt yrkande om att svaranden ska utge ersättning för den ideella skada som sökanden lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara sökandens betygsrapport för perioden 1 januari–31 december 2008,
- ogiltigförklara beslutet att avslå klagomålet av den 21 mars 2013,

— förplikta svaranden att utge ersättning till ett belopp av 58 000 euro för den ideella skada som sökanden lidit, och

— förplikta domstolen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 4 juli 2013 — ZZ mot Europol

(Mål F-66/13)

(2013/C 274/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten J.-J. Ghosez)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte förlänga giltighetstiden för sökandens avtal om anställning för viss tid.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara Europols beslut av den 28 september 2012 genom vilket Europol upplyste sökanden om att byrån inte skulle förlänga giltighetstiden för sökandens avtal om anställning för viss tid, som löpte ut den 31 december 2012, och det bekräftande beslutet av den 9 april 2013 genom vilket sökandens klagomål avslogs,
- förplikta Europol att till sökanden betala skillnaden mellan å ena sida den lön som sökanden skulle ha kunnat göra gällande för det fall att den kvarstod i tjänsten vid Europol och å andra sidan den lön, de arvoden, arbetslöshetsersättningar och andra ersättningar som sökanden faktiskt har erhållit sedan den 1 januari 2013 i stället för den lön som den fick i egenskap av tillfälligt anställd, och

— förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 8 juli 2013 — ZZ mot Europol

(Mål F-67/13)

(2013/C 274/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten J.-J. Ghosez)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Saken och beskrivning av tvisten

Yrkande om ogiltigförklaring av beslut att inte förlänga sökandens tidsbestämda anställningsavtal.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara svarandens beslut av den 26 september och 7 december 2012, genom vilka svaranden underrättade sökanden om att dennes tidsbestämda anställningsavtal, vilket skulle löpa ut den 31 maj 2013, inte skulle förlängas, samt beslutet av den 9 april 2013 att avslå sökandens klagomål,

— förplikta svaranden att till sökanden betala skillnaden ett belopp motsvarande skillnaden mellan den lön som sökanden skulle ha kunnat göra anspråk på om denne hade fortsatt att vara anställd av Europol och ett belopp motsvarande den lön, de arvoden, det arbetslöshetsbidrag och annan ersättning som sökanden faktiskt erhållit sedan den 1 april 2013 i stället för den lön som sökanden erhöll i egenskap av tillfälligt anställd,

— förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 9 juli 2013 — ZZ mot ECB

(Mål F-68/13)

(2013/C 274/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska centralbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av ECB:s beslut att avsluta den interna administrativa utredningen och utredningsrapporten samt ersättning för den ideella skada som sökanden lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara det beslut som styrelsen meddelade den 7 januari 2013 om att beakta den slutliga rapporten och avsluta den interna administrativa utredningen,

— följaktligen, ogiltigförklara utredningen och utredningsrapporten och inleda en ny utredning med en korrekt bedömning av omständigheterna,

— förordna om ersättning för den materiella skada som sökanden lidit, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) kan uppskattas till 50 000 euro, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 9 juli 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-69/13)

(2013/C 274/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att beräkna pensionsrättigheter som förvärvats innan sökanden trädde i tjänst på grundval av de nya allmänna genomförandebestämmelserna.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet att beräkna antalet pensionsgrundande tjänsteår som sökanden kan tillgodoräkna sig i Europeiska unionens institutioners pensionssystem vid överflyttning av pensionsrättigheterna till nämnda system på grundval av de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 15 juli 2013 — ZZ mot EEA**(Mål F-71/13)**

(2013/C 274/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska miljöbyrån (EEA)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att avslå sökandens ansökan om att en administrativ utredning ska genomföras för att fastställa eller klagöra mobbning.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet, som fattats av myndigheten som har befogenhet att sluta anställningsavtal (nedan kallad anställningsmyndigheten) den 20 september 2012, att avslå sökandens ansökan om att en administrativ utredning ska genomföras för att fastställa eller klagöra mobbning.
- förplikta EEA att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 15 juli 2013 — ZZ m.fl. mot EIF**(Mål F-72/13)**

(2013/C 274/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsfonden (EIF)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslut i lönespecifikationerna att vad gäller sökandena tillämpa styrelsens beslut om fastställande av en löneutveckling på högst 2,3 procent, EIF:s generaldirektörs

beslut om en meritvärderingstabell innebärande, enligt sökandena, en löneförlust på 1 till 2 procent, och EIB:s direktions beslut om en meritvärderingstabell innebärande, enligt sökandena, en löneförlust på 1 till 2 procent, samt att EIF ska förpliktas att betala löneskillnaden och skadestånd.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara besluten att vad gäller sökandena tillämpa EIF:s styrelsens beslut av den 4 februari 2013 om fastställande av en löneutveckling på högst 2,3 procent, EIF:s generaldirektörs beslut om en ny meritvärderingstabell innebärande, enligt sökandena, en löneförlust på 1 till 2 procent, vilka beslut har sin grund i EIB:s styrelsens beslut av den 18 december 2012 om fastställande av en löneutveckling på högst 2,3 procent och EIB:s direktions beslut av den 29 januari 2013 om fastställande av en meritvärderingstabell innebärande, enligt sökandena, en löneförlust på 1 till 2 procent, (ovan nämnda beslut från EIF meddelades i samband med lönespecifikationerna för april 2013), samt ogiltigförklara, inom ramen för samma förfarande, samtliga beslut från EIF som meddelas i samband lönespecifikationerna,
- i första hand förplikta svaranden att ersätta löneskillnaden som orsakats av nämnda beslut (det vill säga EIF:s styrelsens beslut och EIB:s generaldirektörs beslut av den 4 februari 2013, EIB:s styrelsens beslut av den 18 december 2012 och beslutet från EIB:s direktion av den 29 januari 2013) genom tillämpningen av meritvärderingstabellen "4-3-2-1-0" och tabellen "ung" "5-4-3-1-0", eller, i andra hand, vad gäller de sökande som erhållit betyget A, genom tillämpningen av meritvärderingstabellen 3-2-1-0-0 och, för de sökande som omfattas av meritvärderingstabellen "ung", genom tillämpningen av meritvärderingstabellen ung "4-3-2-0-0", till denna löneskillnad ska adderas dröjsmålsränta som börjar löpa den 15 april 2013, och räknas om den 15 varje månad, fram till dess att komplett betalning erlagts, räntorna ska fastställas i nivå med ECB:s ränta plus 0,3 procentenhet,
- förplikta svaranden att betala ersättning i enlighet med rätt och billighet (ex aequo et bono) för den skada som uppkommit till följd av förlorad köpkraft, vilket preliminärt uppskattas till en 1,5 procent av vardera sökandens månadslön,
- i brist på frivilligt initiativ uppmana svaranden att, i enlighet med förfarandebestämmelserna, inkomma med följande handlingar:
 - EIF:s styrelsens beslut gällande ändringar av tjänsteföreskrifterna för EIF:s tjänstemän av den 24 september 2001,

- EIF:s beslut om fastställande av "lämpligt förfarande" som avses i EIF:s styrelses beslut avseende ändringar i tjänsteföreskrifterna för EIF:s tjänstemän av den 24 september 2001,
- EIF:s styrelses beslut, av den 4 februari 2013, om fastställande av personalbudgeten för 2013
- EIF:s generaldirektörs beslut om fastställande av en ny meritvärderingstabell för 2013
- protokollet från EIB:s styrelses beslut av den 18 december 2012,
- protokollet från EIB:s direktions möte den 29 januari 2013,
- skrivelsen från EIB:s personalavdelning "personnel/ASP/2013-5" av den 29 januari 2013
- EIF:s verksamhetsplan 2013-2015
- förplikta EIF att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 17 juli 2013 — ZZ mot ECB

(Mål F-73/13)

(2013/C 274/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska centralbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 28 maj 2013 om disciplinär uppsägning av sökanden, och om ersättning för den ideella skada som han lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 28 maj 2013 om disciplinär uppsägning av sökanden med verkan från den 31 augusti 2013,

- i konsekvens därmed fullt ut återinsätta sökanden i tjänsten med ett lämpligt offentliggörande i syfte att återställa hans goda rykte,
- i alla händelser förplikta ECB att ersätta sökanden för den ideella skada han lidit med ett belopp som skäligen kan uppskattas till 20 000 euro, och
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 25 juli 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-74/13)

(2013/C 274/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att överföra sökandens pensionsrättigheter till unionens pensionssystem genom vilket tillämpas de nya allmänna genomförandebestämmelserna till artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet att överföra sökandens pensionsrättigheter, förvärvade innan sökanden trädde i tjänst, till Europeiska unionens institutioners pensionssystem efter beräkning av tillgodoräknade tjänsteår på grundval av de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011, och
 - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.
-

Talan väckt den 1 augusti 2013 — ZZ mot kommissionen**(Mål F-75/13)**

(2013/C 274/57)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna D. Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, J.-N. Louis, S. Orlandi)

Svarande: kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte medge sökanden utlandstillägg.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattades av kommissionens lönekontor den 4 oktober 2012 om att inte bevilja sökanden sådant utlandstillägg som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 274/51	Mål F-68/13: Talan väckt den 9 juli 2013 — ZZ mot ECB	31
2013/C 274/52	Mål F-69/13: Talan väckt den 9 juli 2013 — ZZ mot kommissionen	31
2013/C 274/53	Mål F-71/13: Talan väckt den 15 juli 2013 — ZZ mot EEA	32
2013/C 274/54	Mål F-72/13: Talan väckt den 15 juli 2013 — ZZ m.fl. mot EIF	32
2013/C 274/55	Mål F-73/13: Talan väckt den 17 juli 2013 — ZZ mot ECB	33
2013/C 274/56	Mål F-74/13: Talan väckt den 25 juli 2013 — ZZ mot kommissionen	33
2013/C 274/57	Mål F-75/13: Talan väckt den 1 augusti 2013 — ZZ mot kommissionen	34

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV